

[Formanden.]

ikke er tilladt. Det ærede Medlem kom i Begyndelsen af sine sidste Udtalelser ind paa at nævne, hvad der privat var sagt til ham af et tilstedeværende Medlem. Det er en ikke ganske tilladelig Fremgangsmaade.

Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Jeg har under denne Sags Behandling villet gøre opmærksom paa det ejendommelige Forhold, at samtidig med at dette høje Ting ønsker at rejse Tiltale mod et af Tingets ærede Medlemmer for en her fra Talerstolen fremsat Beskyldning mod Administrationen, tolererer man, at det kommunistiske Dagblad gennem længere Tid har fremsat Beskyldninger mod et andet æret Medlem af dette høje Ting, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Jeg fremdrog ydermere, at da det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen interPELLEREDES om dette Forhold, fremsatte det ærede Medlem, saafremt det, der staar i det kommunistiske Dagblad, er sandt, usandfærdige Udtalelser.

Jeg synes paa Baggrund deraf, at man maa være meget varsom med at gaa frem paa denne Maade mod et æret Medlem af dette høje Ting, som man gør det her i Dag. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen og jeg kan overlade til Befolkningen at dømme i dette Forhold det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, Regeringspartierne og Rigsdagen imellem. Jeg tror nok, at denne Dom vil blive tilfredsstillende for mig.

Formanden: Den ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Over for den Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Thomsen om, hvad han havde sagt her, og den ledende Artikel i „Vestkysten“, gjorde jeg opmærksom paa dette Forhold, fordi der var sket en vis Overdrivelse, en Overdrivelse, som maaske har været nødvendig, men en Overdrivelse, som vil have til Følge, at det ærede Medlem Hr. Thomsen, naar han kommer for en juridisk Domstol, kan blive domfældt, selv om han maaske moralsk har Ret.

Af de Udtalelser, der er fremsat imod den stillede Dagsorden om en parlamentarisk Kommission fremgaar det ikke, at man har saglige Grunde til at modsætte sig denne Kommission. Der er heller ikke fra nogen Side fremsat Udtalelser, som gaar i Retning af, at det, man vil fra Regeringens Side,

er fuldt ud tilstrækkeligt til en Opklaring af denne Sag. Man er ganske klar over, at det, som Regeringen sætter ind paa, er det rent juridiske, og at der er Mulighed for at fælde det ærede Medlem Hr. Thomsen, idet det nuværende System saa maaske kan blive bevaret. Dette vilde dog være et meget daarligt Resultat. Efter min Mening er det saaledes, at der utvivlsonst foregaar noget, som er moralsk angribeligt, og sker det, saa bør man indanke det for en Undersøgelse, hvor hele dette Forhold kan tages op. Det er ganske urimeligt, at man lader hele Forholdet blive liggende og kun hæfter sig ved Spørgsmaalet, om det ærede Medlem er strafskyldig.

Formanden: Jeg har det Indtryk, at Tinget nu er klart til at gaa til Afstemning om det foreliggende Spørgsmaal. Derfor henstiller jeg til efterfølgende Talere at fatte sig meget kort.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg er naturligvis vidende om, hvad Justitsministeren sagde i det Tingmøde, hvor han udtalte sig, som han før refererede. Men det dækker nu ikke Sagens Realitet, for det ærede Medlem Hr. Holstein har Ret i, at hvis Regeringen fandt, at dette Forhold var af en saadan Art, at det burde retlig undersøges, saa kunde Regeringen ifølge Retsplejelovens § 21 nedsætte en Undersøgelsesdomstol, der ganske vist ikke kan afsige Dom — jeg ved godt, at hvis man da finder, at der er begaaet Handlinger, der fortjener Straf, skal Sagen henvises til de ordinære Domstole. Men en Undersøgelsesdomstol lignende den, man havde i Landmandsbanksagen, kunde godt undersøge selve Forholdet. Jeg kan ikke se, at det, fordi Justitsministeren har sagt, at man maa dog have en sigtet, enten det ærede Medlem Hr. Thomsen eller Eksportudvalget, derfor er rigtigt, at man ikke skulde kunne undersøge selve Forholdet igennem en Undersøgelsesdomstol uden at have disse sigtede. Jeg forstaar ikke, at man ikke vil det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Paastand af Oluf Pedersen paa Overgang til næste Punkt paa Dagsordenen (se ovenfor)

forkastedes med 73 Stemmer mod 5.

Udvalgets Indstilling (se Tillæg B.) vedtoges med 85 Stemmer mod 4.